

การดำเนินการตามข้อผูกพันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีอยู่กับนักท่องเที่ยว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๖๑^๑สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖ (๑/๑) (๒) หรือ (๓) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลงโดยจัดให้มีบริการนำเที่ยวหรือบริการด้านอื่น ๆ ตามข้อผูกพันดังกล่าวอย่างครบถ้วนและหากเป็นกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖ (๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวแสดงแผนการดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานต่อนายทะเบียนด้วย

ในกรณีที่ไม่สามารถจัดให้มีบริการนำเที่ยวหรือบริการด้านอื่น ๆ ตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจัดหาผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวรายอื่นเพื่อดำเนินการตามข้อผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวอย่างครบถ้วน

ในกรณีที่นักท่องเที่ยวไม่ประสงค์จะใช้บริการนำเที่ยวหรือบริการด้านอื่น ๆ กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวคืนเงินค่าบริการที่รับชำระไว้แล้วแก่นักท่องเที่ยว เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวจะแสดงเอกสารหรือหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้นักท่องเที่ยวทราบถึงค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายจริงเพื่อเป็นการเตรียมการจัดนำเที่ยว

(๑) ค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา

(๒) ค่ามัดจำของบัตรโดยสารเครื่องบิน

(๓) ค่าใช้จ่ายอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีดังกล่าว ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหักเงินค่าใช้จ่ายตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จากเงินค่าบริการที่ต้องจ่ายคืนได้ หากค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายจริงสูงกว่าเงินค่าบริการที่นักท่องเที่ยวได้ชำระไว้ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่สามารถเรียกเงินค่าใช้จ่ายเพิ่มจากนักท่องเที่ยวได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๓ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวดำเนินการตามข้อ ๒ วรรคสองหรือวรรคสาม

ให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ดำเนินการตามข้อ
ผูกพันที่มีอยู่กับนักท่องเที่ยวก่อนวันที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๖
(๑/๑) (๒) หรือ (๓) โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๙ สิงหาคม ๒๕๖๑